

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2008/977/RIF

av den 27 november 2008

om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt
samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

mensamma normer för behandling och skydd av personuppgifter i syfte att förebygga och bekämpa brott kan bidra till att uppnå dessa båda mål.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30, 31 och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(4) I Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, understryks behovet av en innovativ strategi i fråga om gränsöverskridande utbyte av information om brottsbekämpning, under noggrant iakttagande av centrala villkor på området skydd av personuppgifter. Kommissionen uppmanades att senast i slutet av 2005 lägga fram förslag om detta. Detta återspeglas i rådets och kommissionens handlingsplan för genomförande av Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽²⁾.

(1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa inom vilket en hög säkerhetsnivå ska uppnås genom gemensamma insatser från medlemsstaternas sida när det gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

(2) Gemensamma insatser på polissamarbetets område i enlighet med artikel 30.1 b i fördraget om Europeiska unionen och gemensamma insatser rörande straffrättsligt samarbete i enlighet med artikel 31.1 a i samma fördrag innebär att det blir nödvändigt att behandla relevant information, vilket bör omfattas av lämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter.

(3) Lagstiftning som omfattas av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen syftar till att främja polissamarbete och rättsligt samarbete med avseende på såväl samarbetets effektivitet som dess lagenlighet och överensstämmelse med grundläggande rättigheter, särskilt rätten till ett privatliv och rätten till skydd av personuppgifter. Ge-

(5) Utbytet av personuppgifter inom ramen för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet, särskilt enligt den princip om tillgänglighet som tas upp i Haagprogrammet, bör bygga på klara regler som stärker det ömsesidiga förtroendet mellan behöriga myndigheter och garanterar att den relevanta informationen skyddas på ett sätt som utesluter all diskriminering med avseende på sådant samarbete mellan medlemsstaterna samtidigt som enskildas grundläggande rättigheter respekteras fullt ut. Befintliga instrument på europeisk nivå är inte tillräckliga; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ är inte tillämpligt i fråga om behandling av personuppgifter i samband med verksamheter som faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde, till exempel sådana som anges i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, och under inga omständigheter på uppgiftsbehandling som rör allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet eller statlig verksamhet på det straffrättsliga området.

⁽¹⁾ EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 198, 12.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (6) Detta rambeslut är endast tillämpligt på uppgifter som de behöriga myndigheterna samlar in eller behandlar för att kunna förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. I detta rambeslut bör det överlåtas till medlemsstaterna att på nationell nivå mer exakt besluta vilka andra ändamål som ska anses oförenliga med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen insamlades. I allmänhet bör vidarebehandling för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål inte anses vara oförenlig med det ursprungliga ändamålet för behandlingen.
- (7) Tillämpningsområdet för detta rambeslut begränsas till behandlingen av sådana personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga mellan medlemsstaterna. Inga slutsatser bör dras av denna begränsning beträffande unionens behörighet att anta rättsakter om insamling och behandling av personuppgifter på nationell nivå eller det lämpliga i att unionen gör detta i framtiden.
- (8) I syfte att underlätta informationsutbytet inom unionen vill medlemsstaterna säkerställa att den standard i fråga om dataskydd som fastställs inom nationell databehandling ska motsvara den som föreskrivs i rambeslutet. När det gäller nationell databehandling hindrar detta rambeslut inte medlemsstaterna från att föreskriva garantier för skydd av personuppgifter högre än dem som fastställs i detta rambeslut.
- (9) Detta rambeslut bör inte tillämpas på personuppgifter som en medlemsstat erhållit inom tillämpningsområdet för detta rambeslut och som härrör från denna medlemsstat.
- (10) Tillnärmingen av medlemsstaternas lagstiftningar bör inte leda till några försämringar i det dataskydd de ger utan i stället syfta till att garantera en hög skyddsnivå inom unionen.
- (11) Det är nödvändigt att precisera målen med skyddet av personuppgifter inom ramen för polisens och rättsväsendets verksamheter och att införa bestämmelser om vilken behandling av personuppgifter som är tillåten i syfte att säkerställa att uppgifter som kan komma att utbytas har behandlats på lagligt sätt och i enlighet med grundläggande principer i fråga om uppgifters kvalitet. Samtidigt är det viktigt att inte polisens, tullens, domstolarnas eller andra behöriga myndigheters legitima verksamheter äventyras.
- (12) Principen om uppgifters korrekthet ska tillämpas med beaktande av den aktuella behandlingens art och syfte. Så grundar sig exempelvis uppgifterna inom framför allt rättsliga förfaranden på enskilda personers subjektiva uppfattning och kan i vissa fall omöjligt kontrolleras. Följaktligen kan inte korrekthetskravet röra korrektheten i ett uttalande utan blott och bart det faktum att ett visst uttalande har gjorts.
- (13) Arkivering i ett separat dataset bör tillåtas endast om uppgifterna inte längre krävs eller används för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Arkivering i ett separat dataset bör även tillåtas om de arkiverade uppgifterna lagras i en databas tillsammans med andra uppgifter på ett sådant sätt att de inte längre kan användas för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Lämplig längd av arkiveringsperioden bör vara avhängig av syftet med arkiveringen och de registrerade personernas legitima intressen. I fråga om arkivering för historiska ändamål kan man fastställa en mycket lång period.
- (14) Uppgifter får också raderas genom att datamediet förstörs.
- (15) När det gäller icke korrekta, ofullständiga eller inte längre aktuella uppgifter som överförts eller gjorts tillgängliga för en annan medlemsstat och vidarebehandlas av domstolsliknande myndigheter, med vilket avses myndigheter med behörighet att fatta rättsligen bindande beslut, bör rättelse, strykning eller blockerande utföras enligt nationell lagstiftning.
- (16) För att kunna garantera en hög skyddsnivå för personuppgifter om enskilda personer krävs det gemensamma bestämmelser för att fastställa om de uppgifter som behandlas av behöriga myndigheter i medlemsstaterna uppfyller laglighets- och kvalitetskraven.
- (17) Därför bör man på europeisk nivå fastställa de villkor som ska vara uppfyllda för att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ha rätt att till myndigheter och privata parter i medlemsstater överföra och göra tillgängliga personuppgifter som erhållits från andra medlemsstater. I många fall är överföring av personuppgifter från domstolsväsendet, polisen eller tullen till privata parter nödvändig för att lagföra brott eller för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för allmän säkerhet eller förhindra att enskilda personers rättigheter lider allvarlig skada, till exempel genom att utfärda varningar avseende förfalskningar av värdepapper till banker och kreditinstitut eller, i fråga om fordonsstöder, genom att överföra personuppgifter till försäkringsbolag för att förhindra olaglig handel med stulna motorfordon eller för att förbättra villkoren för återförande av stulna motorfordon från utlandet. Detta innebär inte överföring av arbetsuppgifter från polis och domstolar till privata parter.

- (18) Reglerna i detta rambeslut avseende överföring av personuppgifter från domstolsväsendet, polisen eller tullen till privata parter tillämpas inte på utlämnandet av uppgifter till privata parter (såsom försvarsadvokater och brottsoffer) i samband med brottmål.
- (19) Den vidare behandlingen av personuppgifter som erhållits från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt det att vidarebefordra sådana uppgifter eller göra dem tillgängliga på nytt, bör omfattas av gemensamma bestämmelser på europeisk nivå.
- (20) När personuppgifter får vidarebehandlas efter det att den medlemsstat från vilken uppgifterna erhållits har givit sitt samtycke bör varje medlemsstat ha möjlighet att fastställa de närmare villkoren för att ge sådant samtycke, inbegripet exempelvis allmänt samtycke för kategorier av information och kategorier av ytterligare behandling.
- (21) När personuppgifter får vidarebehandlas för administrativa förfaranden inbegriper dessa förfaranden också åtgärder av reglerings- och tillsynsorgan.
- (22) Polisens, tullens, domstolarnas eller andra behöriga myndigheters legitima verksamheter kan kräva att uppgifter sänds till myndigheter i tredjestater eller internationella organ som har skyldigheter i fråga om att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.
- (23) Om uppgifter överförs från en medlemsstat till tredjestater eller internationella organ ska uppgifterna i princip omfattas av ett adekvat skydd.
- (24) Om personuppgifter överförs från en medlemsstat till tredjestater eller internationella organ bör en sådan överföring i princip ske först efter det att den medlemsstat som har lämnat uppgifterna har gett sitt samtycke till överföringen. Varje medlemsstat bör få bestämma de närmare villkoren för att ge sådant samtycke, till exempel genom ett generellt samtycke för kategorier av uppgifter eller för vissa angivna tredjestater.
- (25) För ett effektivt samarbete i fråga om brottsbekämpning krävs att om ett hot mot en medlemsstats eller en tredjestats allmänna säkerhet är så överhängande att det är omöjligt att i tid inhämta ett förhandsmedgivande bör den behöriga myndigheten få överföra de relevanta personuppgifterna till den berörda tredjestaten utan sådant förhandsmedgivande. Detsamma kan gälla om andra väsentliga, lika betydelsefulla, intressen i en medlemsstat står på spel, exempelvis om en medlemsstats kritiska infrastruktur kan bli föremål för ett överhängande hot eller om en medlemsstats finansiella system kan drabbas av allvarliga störningar.
- (26) För att tillförsäkra den registrerade personen ett effektivt rättsskydd kan det bli nödvändigt att informera denne om behandlingen av dennes personuppgifter, särskilt vid synnerligen allvarlig kränkning av dennes rättigheter som ett resultat av hemlig insamling av uppgifter.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att den registrerade personen informeras om att personuppgifter kan eller håller på att samlas in, behandlas eller kan överföras till en annan medlemsstat för att förebygga, utreda, avslöja och lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. De närmare villkoren för den registrerade personens rätt att bli informerad och undantag från denna rätt bör fastställas i den nationella lagstiftningen. Detta kan genomföras på ett generellt sätt, t.ex. genom lagstiftning eller offentliggörande av en förteckning över olika typer av uppgiftsbehandling.
- (28) För att kunna garantera skyddet av personuppgifter utan att äventyra ändamålet med brottsutredningar måste man fastställa den registrerades rättigheter.
- (29) Några medlemsstater har gett den berörda personen rätt till tillgång till uppgifter i brottmål genom ett system där det nationella tillsynsorganet, i den berörda personens ställe, utan någon restriktion har tillgång till alla personuppgifter som rör den berörda personen och även får rätta, stryka eller uppdatera icke korrekta uppgifter. I sådana fall med indirekt tillgång får det i den nationella lagstiftningen i dessa medlemsstater föreskrivas att det nationella tillsynsorganet endast kommer att informera den berörda personen om att alla nödvändiga kontroller har utförts. Dessa medlemsstater tillhandahåller emellertid i särskilda fall även möjligheter till direkt tillgång för den berörda personen, såsom tillgång till rättsliga register för att erhålla kopior av egna kriminalregisteruppgifter eller handlingar avseende egna förhör hos polismyndigheterna.
- (30) Det bör införas gemensamma bestämmelser om konfidentiell och säker uppgiftsbehandling, om ansvar och påföljder när uppgifterna används på otillåtet sätt av de behöriga myndigheterna samt om möjligheter för den registrerade till rättslig prövning. Det ankommer dock på varje medlemsstat att själv fastställa utformningen av bestämmelserna om skadeståndsgrundande överträdelser och om vilka påföljder som ska tillämpas vid överträdelse av de nationella dataskyddsbestämmelserna.
- (31) Detta rambeslut gör att principen om allmänhetens tillgång till offentliga handlingar kan tillgodoses vid tillämpningen av principerna i detta.

- (32) När så behövs för att skydda personuppgifter med avseende på behandling som genom sin omfattning eller typ innebär särskilda risker för grundläggande rättigheter och friheter, till exempel behandling med ny teknik, nya mekanismer eller förfaranden, bör man säkerställa att den behöriga nationella tillsynsmyndigheten rådfrågas före upprättandet av behandlingssystem för dessa uppgifter.
- (33) Inrättandet i medlemsstaterna av tillsynsmyndigheter, som fullständigt oberoende genomför sina åligganden, är en mycket viktig del av skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna.
- (34) De tillsynsmyndigheter som redan inrättats i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 95/46/EG bör också kunna axla ansvaret för de uppgifter som ska utföras av de nationella tillsynsmyndigheter som ska inrättas i enlighet med detta rambeslut.
- (35) Dessa tillsynsmyndigheter bör ha nödvändiga resurser för att kunna genomföra sina uppgifter, inklusive befogenhet att – särskilt när det gäller klagomål från enskilda personer – undersöka och ingripa eller befogenhet att inleda rättsliga förfaranden. Dessa tillsynsmyndigheter bör även bidra till att sörja för insyn i behandlingen av uppgifter i sina respektive medlemsstater. Emellertid bör deras befogenheter inte inkräkta på särskilda regler som fastställs för brottmål eller domstolsväsendets oberoende.
- (36) I artikel 47 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att ingenting i det fördraget ska inverka på fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller på senare fördrag och rättsakter om ändring eller komplettering av dessa. Följaktligen påverkar detta rambeslut inte skyddet av personuppgifter enligt gemenskapsrätten, särskilt inte det skydd som föreskrivs i direktiv 95/46/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)⁽²⁾.
- (37) Detta rambeslut påverkar inte bestämmelserna om sådan olaglig tillgång till uppgifter som avses i rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem⁽³⁾.
- (38) Detta rambeslut påverkar inte medlemsstaternas eller unionens gällande skyldigheter och åtaganden enligt bilaterala och/eller multilaterala avtal med tredjestater. Framtida avtal bör följa bestämmelserna om utbyte med tredjestater.
- (39) Flera rättsakter som antagits på grundval av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen innehåller särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter som överförs eller på något annat sätt behandlas i enlighet med de rättsakterna. I några fall utgör dessa bestämmelser en komplett och enhetlig uppsättning regler som omfattar alla relevanta aspekter av dataskydd (principer om uppgifternas kvalitet, regler om datasäkerhet, reglering av de registrerades rättigheter och skydd, organisation av tillsyn och ansvar) och i dessa regleras frågor mer detaljerat än i detta rambeslut. De tillämpliga dataskyddsbestämmelserna i dessa rättsakter, särskilt de som reglerar funktionssättet för Europol, Eurojust, Schengens informationssystem (SIS) och tullinformationssystemet (TIS) samt de rättsakter genom vilka medlemsstaternas myndigheter ges direkt tillgång till vissa datasystem i andra medlemsstater, bör inte påverkas av detta rambeslut. Detsamma gäller de dataskyddsbestämmelser som reglerar automatisk överföring av DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och uppgifter ur nationella fordonsregister i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet⁽⁴⁾.
- (40) I andra fall är räckvidden för dataskyddsbestämmelser i rättsakter som antagits i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen mer begränsade. Ofta fastställs det i dessa rättsakter särskilda villkor för den medlemsstat som från en annan medlemsstat tar emot information innehållande personuppgifter i fråga om de ändamål för vilka mottagaren kan använda uppgifterna, medan det i fråga om övriga dataskyddsaspekter hänvisas till Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981 eller till nationell lagstiftning. I den mån det i bestämmelserna i dessa rättsakter fastställs villkor för mottagande medlemsstater för användning eller vidare överföring av personuppgifter vilka är strängare än villkoren i motsvarande bestämmelser i detta rambeslut, ska dessa förstnämnda inte heller påverkas. I alla övriga avseenden ska de regler som fastställs i detta rambeslut gälla.
- (41) Detta rambeslut påverkar inte Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter eller tilläggsprotokollet av den 8 november 2001 till denna konvention eller Europarådets konventioner om straffrättsligt samarbete.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.

- (42) Eftersom målet för detta rambeslut, nämligen att fastställa gemensamma bestämmelser om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, till vilken det hänvisas i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (43) Förenade kungariket deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾.
- (44) Irland deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾.
- (45) När det gäller Island och Norge utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka rör det område som avses i artikel 1.H och 1.I i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁴⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (46) När det gäller Schweiz utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾,
- en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket vilka rör det område som avses i artikel 1.H och 1.I i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF ⁽⁶⁾, om ingående av det avtalet på Europeiska unionens vägnar.
- (47) När det gäller Liechtenstein utgör detta rambeslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.H och 1.I i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/262/RIF ⁽⁷⁾, om undertecknande av det protokollet på Europeiska unionens vägnar.
- (48) Detta rambeslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽⁸⁾. Detta rambeslut syftar till att garantera full respekt för rätten till det skydd för privatlivet och det skydd av personuppgifter som kommer till uttryck i artiklarna 7 och 8 i stadgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta rambeslut är att säkerställa en hög skyddsnivå för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt när det gäller deras rätt till privatliv, med avseende på behandling av personuppgifter inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen och samtidigt garantera en allmän säkerhet på hög nivå.

2. I enlighet med detta rambeslut ska medlemsstaterna skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, och särskilt deras rätt till privatliv, när personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder

a) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga mellan medlemsstaterna,

⁽¹⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ EUT L 83, 26.3.2008, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

b) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga av medlemsstaterna till myndigheter eller informationssystem som inrättats i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, eller

c) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter av myndigheter eller informationssystem som inrättats i enlighet med fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

3. Detta rambeslut gäller för sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis utförs automatiskt samt för annan behandling än automatisk av sådana personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.

4. Detta rambeslut påverkar inte viktiga nationella säkerhetsintressen och särskild underrättelseverksamhet inom området nationell säkerhet.

5. Detta rambeslut hindrar inte medlemsstaterna från att föreskriva strängare säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter som samlas in eller behandlas på nationell nivå än de som fastställs i detta rambeslut.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut gäller följande definitioner:

a) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade). En identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, framför allt genom hänvisning till ett identifieringsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för hans fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

b) *behandling av personuppgifter och behandling*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas med personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämnande genom överföring, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, radering eller förstöring.

c) *blockering*: markering av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.

d) *register med personuppgifter och register*: varje strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingsenheten är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.

e) *registerförare*: varje organ som behandlar personuppgifter för den registeransvariges räkning.

f) *mottagare*: varje organ till vilken uppgifterna utlämnas.

g) *den registrerades samtycke*: varje slag av frivillig, uttrycklig och informerad viljeyttring genom vilken den registrerade godtar behandling av personuppgifter som rör honom.

h) *behöriga myndigheter*: byråer eller organ som inrättats genom rättsakter antagna av rådet enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, samt polismyndigheter, tullmyndigheter, domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna som genom nationell lagstiftning är bemyndigade att behandla personuppgifter inom tillämpningsområdet för detta rambeslut.

i) *registeransvarig*: en fysisk eller en juridisk person, en myndighet, en byrå eller varje annat organ som ensamt eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter.

j) *markering*: markering av lagrade personuppgifter utan syfte att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.

k) *avidentifiering*: att ändra personuppgifter på ett sådant sätt att detaljerna beträffande personliga eller sakliga förhållanden inte längre eller endast med oproportionerligt stor insats i fråga om tid, kostnader och arbete kan tillskrivas en identifierad eller identifierbar fysisk person.

Artikel 3

Principerna om lagenlighet, proportionalitet och ändamål

1. De behöriga myndigheterna får inom ramen för sina uppgifter samla in personuppgifter endast för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och uppgifterna får endast behandlas för det ändamål som låg till grund för insamlingen av dem. Behandlingen av uppgifterna ska vara lagenlig och adekvat, relevant och inte orimlig i förhållande till det ändamål för vilket de samlades in.

2. Vidare behandling för ett annat ändamål är tillåten om

a) denna vidare behandling inte är oförenlig med de ändamål för vilket uppgifterna samlades in,

b) de behöriga myndigheterna i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser är bemyndigade att behandla sådana uppgifter för ett sådant annat ändamål, och

c) denna behandling är nödvändig och står i proportion till det andra ändamålet.

Dessutom får de överförda personuppgifterna behandlas vidare av den behöriga myndigheten för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål, under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder, som avidentifiering av uppgifterna.

Artikel 4

Rättelse, radering och blockering

1. Personuppgifter ska rättas om de är felaktiga samt, om så är möjligt och nödvändigt, kompletteras eller aktualiseras.
2. Personuppgifter ska raderas eller avidentifieras när dessa inte längre behövs för de ändamål för vilka de lagligen insamlades eller lagligen vidare bearbetas. Arkivering av de uppgifter som införts i ett separat dataset under en lämplig period i överensstämmelse med national lagstiftning ska inte påverkas av denna bestämmelse.
3. Personuppgifter ska inte raderas utan blockeras, om det finns skälig grund att anta att en radering skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. Blockerade uppgifter får endast behandlas för det ändamål som hindrade att de raderas.
4. Om personuppgifterna ingår i ett domstolsbeslut eller akten i samband med utfärdandet av ett rättsligt beslut ska rättelse, radering eller blockering utföras i enlighet med nationella bestämmelser om rättsliga förfaranden.

Artikel 5

Fastställande av tidsfrister för radering och kontroll

För radering av personuppgifter eller en regelbunden kontroll av nödvändigheten av lagringen av uppgifterna ska lämpliga tidsfrister fastställas. Genom föreskrifter om förfarandena ska det garanteras att tidsfristerna efterlevs.

Artikel 6

Behandling av särskilda kategorier av uppgifter

Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt uppgifter som rör hälsa och sexualliv får endast förekomma när detta är absolut nödvändigt och om det i den nationella lagstiftningen tillhandahålls tillräckliga skyddsåtgärder.

Artikel 7

Datoriserade beslut

Ett beslut som har negativa rättsliga följder för den registrerade eller som väsentligt berör honom eller henne och som enbart grundas på en automatisk behandling av uppgifter avsedd att bedöma vissa personliga egenskaper hos den registrerade ska endast vara tillåtet om detta föreskrivs i en lag där det även föreskrivs bestämmelser till skydd för den registrerades legitima intressen.

Artikel 8

Kontroll av kvaliteten på de uppgifter som överförs eller görs tillgängliga

1. De behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga

eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. De behöriga myndigheterna ska därför i görligaste mån kontrollera kvaliteten på personuppgifterna innan dessa överförs eller görs tillgängliga. Vid all överföring av uppgifter ska, så långt detta är möjligt, sådan tillgänglig information läggas till som gör att den mottagande medlemsstaten kan bedöma graden av korrekthet, fullständighet, aktualitet och tillförlitlighet. Om personuppgifter överförs utan att någon begäran har gjorts ska den mottagande myndigheten utan dröjsmål bedöma huruvida dessa uppgifter är nödvändiga för det ändamål som låg till grund för överföringen.

2. Om det visar sig att felaktiga uppgifter har överförts eller att uppgifter olovligt har överförts ska mottagaren omedelbart underrättas om detta. Uppgifterna måste ofördröjligen rättas, raderas eller blockeras i enlighet med artikel 4.

Artikel 9

Tidsfrister

1. När den överförande myndigheten överför uppgifter eller gör dessa tillgängliga, får den enligt nationell lagstiftning och i enlighet med artiklarna 4 och 5 meddela de tidsfrister för lagring av uppgifterna efter vilka mottagaren ska radera eller blockera uppgifterna eller kontrollera om dessa fortfarande behövs. Denna skyldighet ska inte tillämpas, om dessa uppgifter vid utgången av tidsfristerna krävs för en pågående utredning, lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.

2. Om den överförande myndigheten inte har angivit en tidsfrist enligt punkt 1 ska de tidsfrister som avses i artiklarna 4 och 5 för lagring av uppgifterna enligt de mottagande medlemsstaternas nationella lagstiftning tillämpas.

Artikel 10

Registrering och dokumentation

1. Varje överföring av personuppgifter ska registreras eller dokumenteras för att man ska kunna kontrollera om behandlingen av uppgifterna är lagenlig, utföra egenkontroll samt garantera integritet och säkerhet för uppgifterna.

2. Registrering och dokumentation enligt punkt 1 ska på begäran översändas till den för skydd av uppgifter behöriga tillsynsmyndigheten. Den behöriga tillsynsmyndigheten får använda dessa uppgifter endast för att kontrollera skyddet av personuppgifter, för att se till att behandlingen fungerar tillfredsställande och för att sörja för uppgifternas integritet och säker uppgiftsbehandling.

Artikel 11

Behandling av personuppgifter som överförts från eller görs tillgängliga av en annan medlemsstat

Personuppgifter som överförts från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får, i enlighet med kraven i artikel 3.2, endast vidarebehandlas för följande ändamål, utöver dem för vilka de överfördes eller gjordes tillgängliga:

- a) För att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra andra brott eller verkställa andra straffrättsliga påföljder än de för vilka uppgifterna överfördes eller gjordes tillgängliga.
- b) För andra rättsliga eller administrativa förfaranden med direkt anknytning till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.
- c) För att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten.
- d) För varje annat syfte endast med förhandsmedgivande från den överförande medlemsstaten eller med den registrerades samtycke givet i överensstämmelse med nationell lagstiftning.
- b) den mottagande myndigheten i tredjestaten eller det mottagande internationella organet har ansvar för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller för verkställigheten av straffrättsliga påföljder,
- c) den medlemsstat från vilken uppgifterna erhöles har gett sitt samtycke till överföringen i enlighet med sin nationella lagstiftning, och om
- d) berörd tredjestat eller internationellt organ sörjer för en adekvat skyddsnivå för den avsedda databehandlingen.

Dessutom får de överförda personuppgifterna behandlas vidare av de behöriga myndigheterna för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder som exempelvis avidentifiering av uppgifterna.

Artikel 12

Iakttagande av nationella restriktioner för behandling av uppgifter

1. Om det, enligt den överförande medlemsstatens nationella lagstiftning, under särskilda omständigheter gäller särskilda begränsningar i fråga om utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter inom den medlemsstaten, ska den överförande myndigheten informera mottagaren om dessa begränsningar. Mottagaren ska se till att dessa begränsningar för behandlingen följs.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inte tillämpa några andra begränsningar när det gäller överföringen av uppgifter till andra medlemsstater eller till byråer eller organ som inrättats i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen än de som gäller motsvarande nationella överföringar av uppgifter.

Artikel 13

Överföring till behöriga myndigheter i tredjestater eller till internationella organ

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som överförts eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får överföras till tredjestater eller internationella organ endast om

- a) detta är nödvändigt för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,

2. Överföring utan förhandsmedgivande enligt punkt 1 c ska tillåtas endast om överföringen av uppgifter är absolut nödvändig för att kunna avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller en tredjestat eller för en medlemsstat väsentliga intressen och ett förhandsmedgivande inte kan erhållas i tid. Den myndighet som ansvarar för att bevilja medgivandet ska informeras utan dröjsmål.

3. Med avvikelse från punkt 1 d får personuppgifter överföras om

- a) den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som överför uppgifterna föreskriver detta på grund av

i) den registrerades legitima specifika intressen, eller

ii) legitima faktiska intressen, främst viktiga allmänna intressen, eller

- b) tredjestaten eller mottagande internationella organ sörjer för skyddsåtgärder som av den berörda medlemsstaten bedöms som adekvata i enlighet med dennas nationella lagstiftning.

4. Bedömningen av om den skyddsnivå som avses i punkt 1 d är adekvat ska ske på grundval av alla de förhållanden som har samband med en eller flera överföringar av personuppgifter. Särskild hänsyn ska tas till uppgifternas art, den föreslagna behandlingens eller behandlingarnas ändamål och varaktighet, ursprungsstaten och den stat eller internationella organ som utgör slutdestination för uppgifterna, den lagstiftning, både allmän och sektoriell, som gäller i den berörda tredjestaten eller för det berörda internationella organet samt de yrkesregler och säkerhetsbestämmelser som ska tillämpas.

Artikel 14

Överföring till privata parter i medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som överförts från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat endast får överföras till privata parter om

- a) den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken uppgifterna erhållits har samtyckt till överföring i enlighet med sin nationella lagstiftning,
- b) inga legitima specifika intressen för den registrerade personen hindrar överföringen, och om
- c) överföringen i särskilda fall är absolut nödvändig för att den behöriga myndighet som överför uppgifterna till en privat part ska kunna
- i) utföra en uppgift den lagenligen tilldelats,
 - ii) förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder,
 - iii) avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten, eller
 - iv) förhindra att enskilda personers rättigheter lider allvarlig skada.

2. Den behöriga myndighet som överför uppgifterna till en privat part ska underrätta denna om för vilka ändamål uppgifterna uteslutande får användas.

Artikel 15

Information på begäran av den behöriga myndigheten

Mottagaren ska på begäran informera den behöriga myndighet som har överfört uppgifter eller gjort dem tillgängliga om hur dessa behandlas.

Artikel 16

Information till den registrerade

1. Medlemsstaterna ska se till att den registrerade informeras om insamling eller behandling av personuppgifter av deras behöriga myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning.
2. Om personuppgifter har överförts eller gjorts tillgängliga mellan medlemsstaterna, får varje medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i sin nationella lagstiftning enligt punkt 1, begära att den andra medlemsstaten inte informerar den registrerade. I sådana fall ska den senare medlemsstaten inte informera den registrerade utan förhandsmedgivande från den andra medlemsstaten.

Artikel 17

Rätt till tillgång

1. Varje registrerad ska ha rätt att på begäran, med rimliga intervall, utan hinder och utan större tidsutdräkt eller kostnader erhålla
- a) åtminstone en bekräftelse från den registeransvarige eller från den behöriga nationella tillsynsmyndigheten på huruvida

uppgifter som rör honom eller henne har överförts eller gjorts tillgängliga samt information om till vilka mottagare eller mottagarkategorier uppgifterna har lämnats ut och information om vilka uppgifter som behandlas, eller

- b) åtminstone en bekräftelse från den behöriga nationella tillsynsmyndigheten på att alla nödvändiga kontroller har utförts.

2. Medlemsstaterna får anta lagstiftning som begränsar tillgången till information enligt punkt 1 a, om denna begränsning med vederbörligt beaktande av vederbörandes legitima intressen är en nödvändig och rimlig åtgärd för att

- a) hindra obstruktion mot officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,
- b) inte inverka menligt på förebyggande, upptäckt, utredning och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda allmän säkerhet,
- d) skydda nationell säkerhet,
- e) skydda den registrerade eller andra personers fri- och rättigheter.

3. Varje vägran till tillgång eller begränsning av denna ska skriftligen meddelas den registrerade. De sakliga och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på ska därvid också meddelas. Det sistnämnda meddelandet kan underlåtas om skäl enligt punkt 2 a-e föreligger. I samtliga dessa fall ska den registrerade meddelas att han eller hon kan överklaga till den behöriga nationella tillsynsmyndigheten, en rättslig myndighet eller domstol.

Artikel 18

Rätt till rättelse, radering eller blockering av uppgifter

1. Den registrerade ska ha rätt att förvänta sig att den registeransvarige fullgör sin skyldighet enligt artiklarna 4, 8 och 9 att rätta, radera eller blockera personuppgifter som registrerats inom ramen för detta rambeslut. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida den registrerade får göra anspråk på denna rättighet direkt gentemot den registeransvarige eller via den behöriga nationella tillsynsmyndigheten. Om den registeransvarige vägrar att rätta, radera eller blockera måste vägran meddelas skriftligen och den registrerade måste informeras om de möjligheter som tillhandahålls inom den nationella lagstiftningen att anföra klagomål eller begära prövning. När klagomålet eller begäran om prövning behandlats ska den registrerade informeras om huruvida den registeransvarige handlat korrekt eller ej. Medlemsstaterna får även föreskriva att den registrerade ska informeras av den behöriga nationella tillsynsmyndigheten om att en översyn har utförts.

2. Om den registrerade bestrider korrektheten av en personuppgift och det inte kan fastställas huruvida denna är korrekt får denna uppgift markeras.

Artikel 19

Rätt till ersättning

1. Var och en som lidit skada till följd av en otillåten behandling av personuppgifter eller av någon annan åtgärd som är oförenlig med de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta rambeslut ska ha rätt till ersättning för den skada han lidit av den registeransvarige eller av en annan ansvarig myndighet enligt nationell lagstiftning.

2. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat överför personuppgifter kan mottagaren inte åberopa det faktum att de överförda uppgifterna varit felaktiga för att undgå det ansvar som denne i enlighet med den nationella lagstiftningen har gentemot den skadelidande. Om mottagaren utbetalar skadestånd för en skada som vållats av att felaktigt överförda uppgifter kommit till användning ska den överförande behöriga myndigheten ersätta mottagaren det skadestånd som utbetalats men därvid ta med i beräkningen eventuella felaktigheter som kan ha begåtts av mottagaren.

Artikel 20

Rättsmedel

Utan att det påverkar något administrativt förfarande som kan användas innan ett ärende anhängiggörs vid en rättslig instans ska den registrerade ha rätt att inför domstol föra talan mot kränkningar av sådana rättigheter som skyddas av den tillämpliga nationella lagstiftningen.

Artikel 21

Sekretess i samband med behandlingen av uppgifter

1. Var och en som får tillgång till personuppgifter som faller under tillämpningsområdet för detta rambeslut får endast behandla dessa i sin egenskap av anställd vid den behöriga myndigheten eller efter instruktioner från denna, såvida det inte föreligger rättsliga skyldigheter till annan behandling.

2. Var och en som arbetar för en behörig myndighet i en medlemsstat ska vara bunden av samtliga dataskyddsbestämmelser som gäller för respektive behörig myndighet.

Artikel 22

Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter från att utplånas genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar och från att gå förlorade genom olyckshändelse samt från ändringar, otillåten spridning av eller

otillåten tillgång till uppgifter, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk och/eller om uppgifterna gjorts tillgängliga genom direkt automatisk åtkomst, samt mot varje annat slag av otillåten behandling, varvid hänsyn särskilt ska tas till de risker som behandlingen innebär och arten av de uppgifter som ska skyddas. Dessa åtgärder ska med beaktande av den befintliga tekniska nivån och de kostnader som är förenade med åtgärdernas genomförande leda till att en lämplig säkerhetsnivå uppnås i förhållande till de risker som är förknippade med behandlingen och arten av de uppgifter som ska skyddas.

2. När det gäller automatisk databehandling ska varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga kommer åt datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),
- b) förhindra att databärare läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av obehöriga (databärarkontroll),
- c) förhindra obehörig införing av uppgifter och obehörig granskning, ändring eller radering av lagrade personuppgifter (lagringskontroll),
- d) förhindra att obehöriga kan använda system för automatisk databehandling med hjälp av utrustning för dataöverföring (användarkontroll),
- e) se till att personer som är behöriga att använda ett system för automatisk databehandling endast har tillgång till uppgifter som omfattas av deras behörighet (åtkomstkontroll),
- f) se till att det kan kontrolleras och fastställas till vilka organ personuppgifter har överförts eller kan överföras och för vilka organ uppgifterna har gjorts tillgängliga eller kan göras tillgängliga med hjälp av utrustning för dataöverföring (kommunikationskontroll),
- g) se till att det finns möjlighet att i efterhand kontrollera och fastställa vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
- i) se till att de system som används kan återställas vid störningar (återställande),
- j) se till att system fungerar, att funktionsfel rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan förvanskas genom funktionsfel i systemet (dataintegritet).

3. Medlemsstaterna ska sörja för att endast sådana personer får utses till registerförare som kan ge garantier för att vidta de nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärderna enligt punkt 1 och beaktar anvisningarna i artikel 21. Den behöriga myndigheten ska övervaka registerföraren i dessa avseenden.

4. Personuppgifter får endast behandlas av en registerförare på grundval av en rättsakt eller ett skriftligt avtal.

Artikel 23

Föregående samråd

Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna rådfrågas före behandling av personuppgifter när nya behandlingssystem inrättas om

- a) särskilda uppgiftskategorier enligt artikel 6 behandlas, eller om
- b) behandlingens typ, särskilt användning av ny teknik, nya mekanismer eller förfaranden, i övrigt innebär särskilda risker för registrerades grundläggande fri- och rättigheter och framför allt deras rätt till privatliv.

Artikel 24

Påföljder

Medlemsstaterna ska anta lämpliga bestämmelser för att säkerställa att detta rambeslut genomförs fullt ut och framför allt föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av bestämmelser som antagits i enlighet med detta rambeslut.

Artikel 25

Nationella tillsynsmyndigheter

1. Varje medlemsstat ska se till att det utses en eller flera myndigheter med uppgift att inom dess territorium vägleda och övervaka tillämpningen av de bestämmelser som medlemsstaterna antagit i enlighet med detta rambeslut. Dessa myndigheter ska vara fullt oberoende när de fullgör sina åligganden.

2. Varje tillsynsmyndighet ska framför allt ha

- a) utredande befogenheter, som befogenhet att få tillgång till uppgifter som blir föremål för behandling och befogenhet att samla in all information som är nödvändig för att utföra tillsynen,
- b) faktisk befogenhet att ingripa, som till exempel att kunna avge yttranden innan en behandling äger rum, att se till att sådana yttranden i lämplig omfattning offentliggörs, att kunna besluta om blockering, radering eller förstöring av

uppgifter, att kunna besluta om tillfälligt eller definitivt förbud mot behandling, att kunna ge den registeransvarige en varning eller tillrättavisning eller att kunna hänskjuta frågor till nationella parlament eller andra politiska institutioner,

- c) befogenhet att inleda rättsliga förfaranden när de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta rambeslut har överträtts eller att uppmärksamma de rättsliga myndigheterna på dessa överträdelser. Beslut av tillsynsmyndigheten, som ger upphov till klagomål bör kunna överklagas till domstol.

3. Var och en ska kunna vända sig till tillsynsmyndigheten med en begäran om skydd för sina fri- och rättigheter med avseende på behandling av personuppgifter. Den berörda personen ska informeras om vilka följder hans begäran har fått.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndighetens ledamöter och personal ska vara bundna av de för respektive behörig myndighet gällande dataskyddsbestämmelserna och ha tystnadsplikt med avseende på konfidentiell information som de har tillgång till även sedan deras uppdrag eller anställning upphört.

Artikel 26

Förhållande till avtal med tredjestater

Detta rambeslut ska inte påverka medlemsstaternas eller unionens skyldigheter och åtaganden enligt de bilaterala och/eller multilaterala avtal med tredjestater som förelåg när detta rambeslut antogs.

När dessa avtal tillämpas ska överföringen till en tredjestat av personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat genomföras med respekt för artikel 13.1 c eller 13.2, i tillämpliga fall.

Artikel 27

Utvärdering

1. Medlemsstaterna ska senast den 27 november 2013 rapportera till kommissionen om de nationella åtgärder som de har vidtagit för att säkerställa fullständig efterlevnad av detta rambeslut, framför allt när det gäller de bestämmelser som redan ska följas när uppgifter samlas in. Kommissionen ska särskilt undersöka konsekvenserna av dessa bestämmelser för tillämpningsområdet för detta rambeslut i enlighet med i artikel 1.2.

2. Kommissionen ska inom ett år lämna rapport till Europaparlamentet och rådet om resultatet av den utvärdering som avses i punkt 1 och tillsammans med rapporten lämna lämpliga förslag till ändringar av detta rambeslut.

*Artikel 28***Förhållande till tidigare antagna unionsakter**

Om rättsakter som antagits enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen före den dag då detta rambeslut träder i kraft och som reglerar utbytet av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillgång för medlemsstaternas utsedda myndigheter till informationssystem som inrättats enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen innehåller särskilda villkor för den mottagande medlemsstatens användning av sådana uppgifter, ska dessa villkor ha företräde framför bestämmelserna i rambeslutet när det gäller användning av uppgifter som tagits emot eller gjorts tillgängliga av en annan medlemsstat.

*Artikel 29***Genomförande**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 27 november 2010.

2. Senast vid denna tidpunkt ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning samt upplysningar om de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 25. På grundval av denna information och en skriftlig rapport som kommissionen utarbetar med hjälp av denna information ska rådet före den 27 november 2011 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

*Artikel 30***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2008.

På rådets vägnar

M. ALLIOT-MARIE

Ordförande